

Entreprenørskab og socialt entreprenørskab på RUC

Roskilde Universitet sættes fokus på innovation og entreprenørskab i uddannelserne. I Center for Socialt Entreprenørskab fremhæves mulighederne for et tværvideenskabeligt arbejde med det sociale entreprenørskab

RUCnyt har talt med de nye valgte repræsentanter til bestyrelsen og blandt andet spurgt dem, hvad de ser som deres største opgaver det kommende bestyrelsesår.

De interne har ordet

Lena Scotté

Helge Hvid

Charlotte Levin

Kalender

Aktivitet

Beskrivelse

Tid & Sted

SYMPOSIUM

Symposium for Ib Poulsen

12. jan. 2009 Kl. 9.30

*09:30 Velkomstmontage ved Carol Henriksen
09:45 Kim Schröder: Radionyheder og receptionsforskning
10:15 Erik Svendsen: Dobbeltloyalitet på film
10:45 Pause
11:00 Randi Marselis: Webmediet og den nationale, kulturelle erindring
11:30 Per Jauert: Fra broadcasting til podcasting – en ny radio?
12:00 Frokostpause
13:00 Kirsten Drotner: Medie(forsker)historier
13:30 John Chr. Jørgensen: Hvor er læseren I det trykte interview?
14:00 Pause
14:15 Ib Bondebjerg: Dokumentarismens fascination
15:00 Reception*

*Symposiet foregår i auditoriet i hus 46.1.
Receptionen foregår i det store teorirum i hus 03.2.2.*

Ruden

Foto: Tine Harden

Det lader sig ikke skjule. Julen står for døren, også på RUC. Endeløse projektafliveringer markerer endnu et semesters udgang, mens juletræet uden for RUC-nyts vinduer samt diverse julestuer- og frokoster markerer indgangen til den traditionsbundne højtid.

Og apropos traditioner så kommer her endnu et RUCnyt, som vi håber vil interessere RUC-folket samt bladets øvrige modtagere. Temasiden om indsatsen mod stress på RUC fortsætter ufortrødent. Personlige eller faglige erfaringer med eller betragtninger om hhv stress eller trivsel fra jer derude modtager vi fortsat gerne, ligesom vi gerne modtager indlæg og idéer i det hele taget. Vi ønsker alle god fornøjelse med nærværende læsestof – og ikke mindst en rigtig glædelig jul og godt nytår. På gensyn i januar, hvor vi blandt andet vil bringe en orientering om budget 2009 fra universitetsdirektør Peter Lauritzen.

-mac

Indhold

- 4 **Entreprenørskab og socialt entreprenørskab på RUC**
- 5 **Julehilsen fra Henning Salling Olesen**
- 6 **De interne har ordet**
- 8 **Et suk fra en lettere frustreret forsker**
- 9 **RUC's eget lille meteorologiske institut**
- 10 **Til Island med projektet**
- 13 **Boganmeldelse:
Gads leksikon om Islam**
- 14 **Japanske kvinders kamp for retten til arbejde**
- 18 **At dele toiletet med Condoleezza og Kofi**
- 20 **Kort nyt**

Kolofon

RUCnyt er Roskilde Universitets officielle blad for information og debat om universitetets virksomhed. RUCnyt er åbent for alle ansatte og studerende ved Roskilde Universitet for debat om universitetets uddannelses- og forskningsvirksomhed samt spørgsmål af almen interesse for forskning og uddannelser.

Redaktion:

Hanne Preisler (ansv.)
Mai Christiansen (red.)
Runa Lund Sørensen (red.)
Peter Andersen (red.)
Alejandro M. Savio (layout)

Tryk og oplag:

RUCs Trykkeri, 2.300 eks.

Adresse: RUCnyt, Postboks 260, DK - 4000 Roskilde, Telefon 4674 2013 eller 4674 2612, e-mail: RUCnyt@ruc.dk, www.ruc.dk/ruc/RUCnyt

Meddelelser: rucnyt-meddelelser@ruc.dk

Annoncer: Hvis du vil have en annonce i RUCnyt, så skriv en mail til rucnyt-annonce@ruc.dk.

Åbningstider: RUCnyt har ingen faste åbningstider, men skriv en mail til os på RUCnyt@ruc.dk, hvis du ønsker et møde. Vi tjekker mailen hver torsdag og fredag. Glæder os til at høre fra jer.

Forside: ams

Indlæg: Skal afleveres per e-mail og med angivelse af filformat. Vedlæg/vedhæft gerne forslag til illustrationer. Vedlæg/vedhæft venligst portrætfoto ved indsendelse af debatindlæg. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og afvise indlæg, der vurderes ikke at have almen interesse. Indlæg over 6000 tegn (omtrent to sider) kan normalt ikke påregnes at blive bragt uforkortet. Der er ingen minimumslængde for indlæg. Anonyme indlæg optages ikke.

Kommende deadlines & udgivelser:

Nr.	Indlæg	Medd.	Udkommer
07	05/01	09/01	19/01
08	26/01	30/01	09/02

- kl. 12 den pågældende dag

Entreprenørskab og socialt entreprenørskab på RUC

I RUCs strategi frem mod 2020 står det klart og tydeligt, at der på Roskilde Universitet sættes fokus på innovation og entreprenørskab i uddannelserne. Det glæder man sig over på Center for Socialt Entrepreneørskab, hvor blandt andet mulighederne for et tværvideenskabeligt arbejde med det sociale entreprenørskab fremhæves.

Af Runa Lund Sørensen, RUCnyt.

”På Roskilde Universitet skal undervisningen i socialt og fagligt entreprenørskab tage udgangspunkt i, at enhver organisation i dag opererer med et væsentligt element af innovation.” Sådan lyder det i Roskilde Universitets Strategiplan for 2020, og den fortsætter; ”Entrepreneørskab skal på sigt indgå som et obligatorisk studieelement i alle universitetets uddannelser.” Og således har RUC sat innovation og entreprenørskab i fokus. For at føre det ud i realiteten, har RUC, som noget nyt, indført, at de forskellige uddannelsesinstitutter hvert år skal indrapportere, hvilke studieaktiviteter, der afholdes for at imødekomme målet om entreprenørskab på uddannelserne.

Bydes velkomment

På Center for Socialt Entrepreneørskab (CSE) på RUC byder centerleder Linda Lundgaard Andersen den nye strategi velkommen: ”Vi er vældigt glade for at RUC har indført entreprenørskab i strategiplanen, men på CSE vil vi dog også gerne tilføje det sociale,” siger Linda Lundgaard Andersen, som mener, at netop socialt entreprenørskab passer rigtig godt sammen med universitetets profil og på mange af de eksisterende uddannelser.

”RUCs tradition for at arbejde med problembaseret læring, samt de forskellige uddannelser, der både kan karakteriseres som moderne og tværvideenskabelige uddannelser, giver et godt fundament for arbejdet

med socialt entreprenørskab,” fortæller Linda Lundgaard Andersen.

Det kendetegnende for socialt entreprenørskab er nemlig, at det foregår i krydsfeltet mellem en social værdi og en økonomisk betydning. Det handler derfor ikke udelukkende om at skabe profitmaksimering. Det handler nemlig i høj grad også om at skabe en social værdi. Socialt entreprenørskab fordrer derfor den tværvideenskabelige tilgang, som RUC netop er kendt for.

”Mange af de uddannelser og aktiviteter, der foregår på RUC eksempelvis med projektarbejdet, har i forvejen det sociale nytteaspekt, fordi det er en del af en kritisk faglighed,” fortæller Linda Lundgaard Andersen, og hun tilføjer, ”Inden for blandt andet Virksomhedsstudier, Socialvidenskab, Bystudier, Sundhedsfremme, Pædagogik, Internationale Udviklingsstudier samt Kultur og Sprogmodestudier er det derfor allerede en del af deres faglighed. Uddannelserne arbejder med de sociale værdier, en social nytte og en social funktion i en bred forstand, hvilket har betydning for at socialt entreprenørskab allerede har en faktisk interesse på mange af universitetets uddannelser, fordi det ligger i lige forlængelse af deres eksisterende faglige profil.”

Regionalt samarbejde

Ifølge Linda Lundgaard Andersen giver socialt entreprenørskab også nogle gode muligheder i det regionale samarbejde, som kan integreres i undervisningen. ”I undervisningen i socialt entreprenørskab, der skal man også ud og se nogle konkrete cases, arbejde med at analysere og forstå disse og snakke med nogle af aktørerne indenfor feltet,” forklarer

Linda Lundgaard Andersen. På CSE har de allerede udviklet samarbejder med forskellige aktører i regionen, og de er i gang med at udbygge dette netværk. "Det er jo ikke kun universiteterne og de studerende, der har interesse indenfor socialt entreprenørskabsfeltet. Vi oplever også interesse fra både frivillige foreninger, små virksomheder og offentlige virksomheder i regionen. Vi har altså et godt afsæt for nogle gode samarbejder i Region Sjælland," siger Linda Lundgaard Andersen. Hun fortæller, at CSE blandt andet har været på besøg i Hedehusene, hvor de har set nærmere på et interessant boligudviklingsarbejde.

Vejen frem

I strategiplanen er det entreprenørskab, der er indskrevet, men dette giver gode muligheder for at inkludere det sociale entreprenørskab. Socialt entreprenørskab, som altså har mange af de egenskaber, der kendetegner RUC, såsom tværfaglighed og problemorienteret arbejde med social værdi.

"Socialt entreprenørskab er også vigtigt for RUC som en uddannelsesinstitution, fordi vi skal være med til at uddanne de professionelle, der skal arbejde med disse anderledes partnerskaber, der foregår på tværs af de traditionelle inddelinger. Hvis man forestiller sig at socialt entreprenørskab bliver en del af en velfærdsprofil og velfærds-samfundsprofil, og at det ikke længere kun er offentligt ansatte, der har ansvar for at udvikle velfærdsstaten – men også i et samarbejde med civilsamfundet, så har vi brug for uddannede, der har erfaring på området," fortæller Linda Lundgaard Andersen.

Kære medarbejdere og studerende!

Ved indgangen til et nyt kalenderår, er det tradition, at man gør status over det år, der er gået. Vi er nu på vej ud af 2008, som for RUC blandt andet blev året, hvor vi fik et nyt navn. Roskilde Universitet hedder vi nu, men vi kalder os stadig RUC, og vi er stadig 'RUC' ere by choice'.

Året startede med at vi, ved hjælp af en stor fælles indsats, fik afværget en truende fyringsrunde. Følgerne af de besparelser har vi desværre mærket til i dagligdagen året igennem, men her ved udgangen af året kan vi glæde os over, at vi har kunnet sove roligt om natten under budgetlægningen. Vi har kunnet bruge de penge, vi trods alt fik fra globaliseringsmidlerne, til at prioritere mere forskningsbaseret undervisning og til en større satsning på forskeruddannelse – begge dele vigtige strategiske indsatser for RUCs udvikling.

2009 byder på både store og spændende udfordringer. Vi har sat gang i en bred diskussion af en nytænkning af RUCs unikke uddannelsesprincipper. Vi skal i fællesskab finde frem til, hvordan RUC fremover fortsat skal vise nye veje for universitetsuddannelse i det 21. århundrede, som det på-tværs-gående og dynamiske alternativ, vi altid har været. Dét arbejde ser jeg frem til, og jeg håber, at flest muligt af jer vil bidrage til debatten.

Jeg ønsker alle RUC'ere en god juleferie samt et godt og spændende nyt år.

De bedste hilsner,
Henning Salling Olesen
Konstitueret rektor.

De interne har ordet

Uddannelsesreformen. Rektoransættelse. Trivsel. Holdningerne til hvad det er vigtigt at tage fat på, på RUC i den kommende tid, er mange og kan variere, alt efter hvem man spørger. Visse holdninger og budskaber går dog igen og igen, og det gør sig gældende, når man spørger nogle af de nyligt valgte tillidspersoner på RUC.

Af Mai Christiansen, RUCnyt

Som vi skrev i sidste nummer af RUCnyt, så er det nu afklaret, hvilke interne kræfter, der skal repræsentere henholdsvis de studerende, de teknisk-administrative og de videnskabelige medarbejdere i RUC's styrende organer. RUCnyt har talt med tre af dem, der er blevet valgt til bestyrelsen og blandt andet spurgt dem, hvad de ser som deres største opgaver det kommende bestyrelsesår.

Professor Helge Hvid:

Helge Hvid blev valgt af de videnskabelige medarbejdere (VIP'erne) som deres repræsentant i bestyrelsen. Han har været institutleder, studieleder, formand for Sociologforeningen og primus motor bag Center for Arbejdsliv, der er en faglig forening.

I sin opstilling til bestyrelsen var Helge Hvid blandt andet motiveret af et ønske om at lære RUC bedre at kende som en helhed samt en tro på, at han ville kunne løfte opgaven som repræsentant for den samlede gruppe af VIP-kolleger.

"Det er vigtigt, at jeg lytter til alle de holdninger, der findes blandt VIP'erne og præsenterer disse i bestyrelsen. Hvis et universitet skal fungere, så skal de medarbejdere, der skaber det, som er universitetets kerneopgaver, ikke opleve, at en øget mængde af administrative opgaver presses ned over dem. Det er der lidt vanskelige vilkår med hensyn til lige nu, hvor det går i retning af en øget kontrol og streamlining af forskning. Det er jeg bange for hæmmer den forsknings- og uddannelsesmæssige produktion, som jo er netop kerneopgaverne på et universitet. Der skal være et åndehul for den faglige kvalitet, mere end det er tilfældet

lige nu", forklarer han.

Helge Hvid fremhæver flere fremtidige bestyrelsesopgaver som særlig centrale. "Dels er der den store udfordring, der ligger i arbejdet med en uddannelsesreform. Her er det vigtigt, at bestyrelsen danner en vision, som også skal bygge på medarbejdernes vision om, hvad der skal karakterisere RUC. Jeg er meget enig i det, som bestyrelsesformanden også har sagt, nemlig, at RUC skal tilbyde noget, der er anderledes. Opgaven består jo så i at finde ud af, præcis hvordan det er, vi skal være anderledes" siger han. Også ansættelsen af en ny rektor på RUC ligger langt fremme i Helge Hvids bevidsthed. "Sådan en skal jo have en række kvaliteter, men, noget som jeg synes, er rigtig vigtigt, er, at han eller hun er god til at lytte til de faglige miljøer, som ved, hvad der rører sig blandt personalet, og som kan gå videre ud i verden med dette", forklarer han.

"Omkring forskning synes jeg, det er vigtigt, at vi diskuterer, hvordan vi forholder os til evaluering af, hvad der er god forskning. Der ligger i stigende grad nogle eksterne mål for det, men de er i høj grad fastsat af forskersamfundet, og det er vi jo selv en del af. Således har de politikker, vi har i den sammenhæng, stor betydning, for de kan påvirke forskersamfundet generelt. Og derfor skal vi holde diskussionen i live og markere os på området", tilføjer han.

Den liste Helge Hvid stillede op til valget på, indeholdt repræsentanter fra faglige miljøer på alle institutterne. De personer vil fungere som følgegruppe for Helge Hvid, der desuden vil deltage i Akademisk Råds møder, for at holde sig bedst muligt orienteret.

RUC bliver ind imellem omtalt som en stør-

relse, der er tung og lidet villig til forandring. Den karakteristisk er Helge Hvid dog meget uenig i. "Hvis man tænker over, hvad der er sket her på RUC i senere år, så har der jo fundet store forandringer sted, både med hensyn til institutreformen, de mange nye uddannelser og stigningen i de eksterne bevillinger. Selvom målsætningerne er blevet skabt oppe fra, så er forandringerne bragt til virkelighed nedefra af medarbejderne, og det synes jeg, vidner om en meget stor evne og villighed til forandring på RUC", slutter han.

Studienævnsekretær Charlotte Levin:

Charlotte Levin er blevet valgt som repræsentant for de teknisk-administrative medarbejdere (TAP'erne). Hun er tillidsrepræsentant og fællestillidsrepræsentant for HK-kontor og er næstformand i Hovedsamarbejdsudvalget (HSU) igennem de sidste syv år. Men, med sin indtræden i bestyrelsen betræder hun nyt land.

"I den første tid handler det jo blandt andet om at stikke en finger i jorden og finde ud af, hvordan tingene bliver gjort i bestyrelsen, og hvordan jeg kan gøre en forskel", siger hun om det at være nyvalgt. Hun ved dog godt, hvad det er, hun gerne vil arbejde for, og det er blandt andet det arbejde, der skal laves i forlængelse af trivselsundersøgelsen. "Det med trivslen synes jeg er meget vigtigt, at der kommer mest muligt fokus på. Jeg er sikker på, at bestyrelsen også synes dette, men jeg vil i hvert fald gerne gøre mit for, at netop medarbejdernes trivsel er langt fremme i bestyrelsens bevidsthed. Det synes jeg er utrolig vigtigt, og det glæder jeg mig til at gøre en indsats for", fortæller hun.

Charlotte Levin nævner også en anden besty-

Lena Scotte

Helge Hvid

Charlotte Levin

relsesopgave, som venter rundt om hjørnet, og som hun mener har meget stor betydning, nemlig ansættelsen af en ny rektor.

”Jeg tror, det er vigtigt, at man finder en person, som er rigtig god til at kommunikere internt og eksternt. Som jeg ser det, er det vigtigt for medarbejderne, at der bliver kommunikeret ud om, hvad der sker på og for universitetet, også politisk og i den øverste ledelse. Den kommunikation skal være klar og konstant, så man oplever at føle sig velinformet om det sidste nye, der sker og skal ske”, siger hun.

Hun fortæller, at det er vigtigt at italesætte det, at alle på RUC har en funktion på stedet, som har betydning. Der er brug for alle for at få maskinen RUC til at køre. ”En rektor kan jo ikke fungere som rektor, hvis ikke han har en sekretær. Forskerne kan ikke passe deres arbejde, hvis ikke der er administrative medarbejdere til at sørge for at rammerne er i orden. Og TAP´erne har slet ikke en arbejdsplads, hvis ikke de videnskabelige medarbejdere og de studerende er her. På den måde er RUC et projekt, rigtig mange mennesker skaber sammen – og det synes jeg, der skal eksistere en bred erkendelse af. Og det gælder også i den kommunikation, der finder sted. Vi er alle sammen vigtige”, forklarer hun.

Også uddannelsesreformen er en af de centrale opgaver, som venter, mener Charlotte Levin. ”Jeg synes, det er vigtigt, at der kommer klarhed over, hvad det egentlig er, den proces handler om – er det en evaluering af det eksisterende eller er det en egentlig reform, hvor der skal laves en masse nyt?, det tror jeg, mange godt kan blive i tvivl om, inklusive mig selv. Jeg tror, at det kan være en stressfaktor, hvis der er for meget tvivl om sådanne

initiativer, for det skaber usikkerhed for folk om, hvad de skal forvente bliver anderledes for dem i deres hverdag”, siger hun.

Charlotte Levin har inviteret alle TAP´erne på RUC til at deltage i sin følgegruppe, som hun vil mødes med om bestyrelsesopgaverne og diskutere bestyrelsens dagsordener. Hun håber, hun kan få samlet repræsentanter fra alle faggrupper, så den sparring hun får som repræsentant, bliver bredest muligt funderet blandt kollegerne.

Studerende Lena Scotte:

Lena Scotte er netop blevet genvalgt som studenterrepræsentant for Studenterrådet. Sammen med studerende Casper Christiansen (gen)jindtager hun per 1. februar pladsen i bestyrelsen, som repræsentant for RUCs godt 8.000 studerende.

Om det kommende års udfordringer siger hun, ”Det er min opfattelse, at der er kommet godt styr på økonomien på RUC, og det er jo positivt. Men jeg synes, at der er en meget vigtig opgave forbundet med at sikre en fortsat styring af økonomien, der ikke kommer til at gå ud over kvaliteten i undervisningen. Fx er det vigtigt, at der kommer en afklaring af, hvad der er skyld i de problemer, RUC lige nu oplever i relation til STÅ-indtægterne, der er mindre end forventet. De nedskæringer, vi har oplevet på RUC, kunne man godt frygte har været medbetydende for faldet i STÅ-indtægterne, og det er naturligvis vigtigt at få en afklaring på”.

Lena fremhæver desuden arbejdet med en uddannelsesreform, der skal tages beslutning om på bestyrelsens møde i april, som en opgave, der er vigtig i den kommende tid, og som

hun ser frem til. ”Både Studenterrådet og de tillidsvalgte studerende har lavet udtalelser om de studerendes ønsker til uddannelsesreformen, som er et vigtigt bidrag til processen”, siger hun.

Som nævnt har Lena siddet i bestyrelsen i indeværende periode. ”Vi to, der repræsenterer de studerende, deltager i bestyrelsesarbejdet på lige fod med andre bestyrelsesmedlemmer. Vores opgave er at være de studerendes talerør, så vi gør os naturligvis umage for at holde os orienteret om, hvad der rører sig blandt de studerende, hvad de oplever som problemer osv. Og det er en stor opgave, for de studerende på RUC udgør en meget stor og også heterogen gruppe”, fortæller hun.

Lena forklarer, at bestyrelsens studenterrepræsentanter det seneste år har haft et tæt samarbejde med studenterrepræsentanterne i Akademisk Råd, som de mødes med og forbereder sig til møderne med i en gruppe, hvor også andre studerende deltager. Hun understreger, at alle studerende kan deltage i Studenterrådets arbejde, og at hun gerne modtager spørgsmål og kommentarer fra studerende, også de der ikke er studenterpolitisk aktive.

Da RUCnyt spørger Lena, hvad hun har af budskab til de studerende på RUC, er hendes budskab klart, ”Vi skal være stolte af at være RUC´ere! Blandt andet nedskæringerne har betydet, at det har været strenge tider at være studerende, og den slags kommer hurtigt til at betyde et lidt negativt fokus. Jeg synes, det er vigtigt, at vi husker det positive også, nemlig at vi som studerende på RUC har og får nogle rigtig gode og unikke kompetencer, som er meget konkurrencedygtige. Så selvom der bestemt er plads til forbedringer, så skal vi stadig huske at være glade for, at vi er RUC´ere”.

Et suk fra en lettere frustreret forsker

Af *Mogens Buch-Hansen, Lektor, IU og SIB*

Min institutbestyrer sendte for et par uger siden en af de mange opgørelser over universiteternes kvalitet og produktivitet til mig og mine kolleger. RUC indtog vist nok en bundplads blandt danske universiteter målt på antallet af peer reviewed artikler per forsker. Når jeg skriver vist nok er det fordi han, med et ironisk hævet øjenbryn, skrev at vi skulle lade være med at læse den, hvis vi ikke ville have ødelagt weekenden. Det råd tog jeg til mig, da jeg simpelthen havde for meget arbejde i weekenden til at lade den ødelægge af endnu en dårlig vurdering af vores indsats.

Men det er jo utvivlsomt rigtigt, at RUC ligger langt nede i forskningsmeriteringen, også når vi sammenligner os med andre danske universiteter. Er det fordi vi er dummere og dårligere forskere end vore kolleger på andre universiteter, eller er der også andre grunde? Jeg skal ikke undlade at lade den første mulighed stå åben, men jeg vil pege på et par andre mulige forklaringer. Jeg er i hvert fald selv frustreret over, at en række faktorer i mit arbejde gør det næsten umuligt at finde tid til den forskning jeg meget gerne ville lave, også selvom jeg i praksis arbejder i næsten samme omfang som en 7-Eleven butik har åbent.

Jeg har været hus koordinator i et SIB hus i 1½ år og har foruden min fulde allokering hertil haft en del undervisning på mit fag, som er Internationale Udviklingsstudier. Jeg har elsket min SIB allokering, da det er inspirerende og udfordrende at arbejde med de helt nye studerende og for mit vedkommende, specielt i en international sammenhæng. Men det har været arbejdskrævende. På de almene basisuddannelser kan man trække på mange års erfaringer og etablerede pensum, kompendier og udgivne bøger der modsvarer pensumkrav. På SIB har jeg og mine kolleger skulle opbygge det hele fra grunden med normeringer, der er totalt latterlige i forhold til det faktiske arbejde. Det har vi gjort uden at gny og uden at få noget som helst ekstra for det!

Men min egentlige anke er den tekniske opbakning vi får til at udføre vore opgaver som VIP'er med undervisning og administration, som til sammen fylder så godt og vel en normal arbejdsuge ud. Hvis vi skulle have en smule fritid, kan vi bruge den til at få dårlig samvittighed

over ikke at få lavet den forskning, vi også er ansat til. Min anke må på ingen måde forstås som en anklage mod bestemte personer eller funktioner, fordi de sikkert har deres legitime grunde til at tingene ikke fungerer. Det er udelukkende en trist dagbog fra en lettere frustreret forsker, der gerne vil være med til at fremme de mange kvaliteter RUC har – også på forskningsfronten.

Vi bliver som undervisere og studerende på SIB jagtet rundt på hele campus, da vi ikke har undervisningslokaler der er store nok. Vi startede ca. 130 studerende i et af de huse, der vist er bygget til godt 60 studerende og jeg ville gerne have inviteret Bertel Haarder med til at sætte en ekstra stol ind (som var hans mantra overfor universiteterne i sin tid som undervisningsminister) når vi havde introduktionsforelæsninger i husets plenum. Jeg har været ude for at løbe rundt i de huse vi så bliver henvist til for at finde en overhead projektor der virker. I et tilfælde måtte jeg afprøve fem før jeg fandt en der virkede. Jeg har to gange været ude for at undervisningslokalet var låst, selvom det har været booket lang tid i forvejen. Jeg fik ved en sådan lejlighed set en meget stor del af 03- bygningen på begge etager, før jeg fandt en sekretær der vidste, hvem hun skulle ringe til for at få låst op. Så var mere end en halv time gået af forelæsningen! Selvom der efterhånden er powerpoint projektorer i de fleste større undervisningslokaler, er remote control, til at starte dem med, altid låst inde og hvem har nøglen? Min telefon har ikke virket i 12 dage og på trods af e-mail henvendelser og telefonopkald, tog det alligevel 12 dage at få den åbnet. Jeg kunne blive ved, men det keder både jer, der læser det og mig, der skriver det.

Jeg er en ivrig tilhænger af en flad struktur og et godt samarbejde mellem VIP'er og det teknisk-administrative personale, som vi har tradition for på RUC. Man kan bare ikke forvente, at VIP'erne samtidigt har mulighed, for at sikre RUC en bedre placering i forskningsmeriteringen, når vi er udsat for arbejdsforhold som de beskrevne. Jeg vil nødig kaste ansvaret fra mig, men var det ikke en af begrundelserne for en ny universitetsstruktur med ansatte ledere og større løndifferentiering, at dette ville forbedre ledelsesstrukturen og sikre en større produktivitet? Er det så også svaret?

RUC's eget lille meteorologiske institut

Det er ikke alle, der er klar over det, men RUC har faktisk sin egen vejrstation, som alle har adgang til via nettet. Så inden du hopper på toget til Trekroner, kan du tjekke om den højaktuelle vejrudsigt melder paraply eller t-shirt.

Af Peter Andersen, RUCnyt

Dryp, dryp, dryp. Regnen falder, og dråbe for dråbe opsamles i en ske-lignende dims, der hænger to meter oppe på den høje vejrmas. Når vandstanden i skeen når 0,25 mm tipper den og tømmes for vand, og processen starter forfra. Informationerne bliver sendt via radiobølger til en server på RUC, hvor informationerne om nedbør, og derudover bl.a. vindretning, vindstyrke og naturligvis temperatur, bliver omskrevet til letlæselige data på vejrstationens hjemmeside, som opdateres hvert tyvende minut. Sådan foregår den tekniske proces bag de altid aktuelle vejrdata på hjemmesiden for RUC's vejrstation: geo.ruc.dk/vejr

Vejrstationen, som er en ti meter høj mast med diverse måleapparater, befinder sig nærmere bestemt 300 meter ude på marken bag Henrik Larsens bygning 40-43 (CEBIT), forklarer Niels H. Jensen. Han er lektor på Geografi og er vejrmaster, hvilket vil sige, at han har ansvaret for at vejrstationen virker, som den skal.

Vejrstation med mange formål

Dataene fra vejrstationen bliver først og fremmest brugt til diverse RUC-projekter fx om nitratudvaskning i markerne omkring Trekroner eller vandfordampning, hvor lokale vejrmålinger er meget vigtige.

"I forbindelse med sådanne projekter er det meget vigtigt med lokale klimamålinger. Det er der at vejrstationen virkelig kommer til sin ret," siger Niels H. Jensen, om en del af baggrunden for tilblivelsen af vejrstationen.

Derudover bliver den også brugt i forbindelse med undervisningen på geografi, hvor det er mere interessant at se på RUC's egne aktuelle målinger i stedet for gamle data fra en bog, forklarer Niels H. Jensen, men tilføjer, at det måske mere er ham end de studerende, der virkelig finder den del af det interessant. "Jeg er nok lidt fagskadet," konkluderer han foran sin computer på sit kontor, hvor startiden, ikke overraskende, er vejrstationens hjemmeside.

Men det er ikke bare på RUC, at vejrstationen bliver brugt, Roskilde Sejlklub og nogle af beboerne i Trekroner benytter sig også jævnligt af vejrstationens hjemmeside, det kan Niels H. Jensen se af de mails han får, hvis hjemmesiden er nede:

"Der kommer hurtigt kommentarer fra flere personer, som ikke har noget med RUC at gøre, hvis hjemmesiden er nede eller nogle vejrmålingerne ikke virker."

Vejrstationen har også spillet en vigtig rolle i en mere alvorlig sag. I forbindelse med decemberstormen i 1999, var der sket skade på de nyopførte bygninger 40-43 (CEBIT), og der opstod en sag imellem RUC og firmaet, der opførte bygningen, om hvem der skulle betale regningerne. Firmaet mente at stormen var af force majeure-karakter, og at de derfor ikke skulle dække skaderne. Men målingerne fra vejrstationen viste at stormen "kun" nåede op på ca. 24 m/s, hvilket ikke bringer den op på force majeure-niveau.

"Og RUC vandt retssagen bl.a. på baggrund af de målinger, som vejrstationen kom med," siger Niels H. Jensen.

En usikker fremtid

RUCs eget lille meteorologiske institut i form af vejrstationen kan dog få en brat ende, siger Niels H. Jensen og forklarer, at da vejrmasten for ti år siden blev rejst, der hvor den står i dag, var det netop fordi, at stedet var øde både i forhold til mennesker og bygninger, som kunne forstyrre vejrstationens målinger. Men da der nu er anlagt en gangsti tæt op ad vejrstationen, i forbindelse med udbyggelsen af Trekroner, er det ikke utænkeligt, at nogen nysgerrige sjæle kunne finde på at pille ved måleinstrumenter og måske endda begå hærværk. Der til kommer problemet med, hvad der skal ske med marken, som RUC i dag lejer ud til landbrug.

"Der har været diskussion om både byggeri og anlæggelse af en park på området, og hvis det sker, er forholdene for vejrstationen ugunstige, og så vil den nok blive pillet ned," forklarer Niels H. Jensen, som mener, at det vil blive svært at finde alternative placeringmuligheder på campus, da pladsen er ved at blive for trang.

Til Island med projektet

I forbindelse med sit 7. semesterprojekt har RUCnyts medarbejder været på Island for at se, hvad der ligger bag finanskrisens tørre tal og for at få et indblik i de skæbner, som er ramt af krisen. Her følger en lille reportage.

Her ses hovedkontoret for Islands største bank Kaupthing. Banken blev overtaget af staten d. 8. okt. - to dage efter statsministerens "krisetale" til nationen.

Af Peter Andersen, RUCnyt

Kl. er ca. 20, og det er torsdag. Jeg er taget i svømmehallen i Reykjavik – dvs. svømmehal på den islandske måde, med bassiner både ude og inde og derudover en håndfuld termisk opvarmede pools. Udenfor blæser det med orkanstyrke og regnen pisker ned, men det betyder ikke, at bassinerne udenfor er lukkede. Tværtimod. I Island er man vant til, at vejret det ene øjeblik er solrigt og frostklart og det næste øjeblik blæst, slud og regn. Det lader man sig ikke mærke af, for sådan er det bare på Island og indstillingen til livet og hverdagen er helt på samme måde: risikovillighed og omskiftelighed er nøgleord.

Den 6. oktober i år gik landets statsminister Geir Haarde på landsdækkende tv og fortalte, at Islands økonomiske situation så meget slem

ud. De fleste islændinge havde nok lugtet lunt og vidste, at alt ikke var helt godt. Ca. en uge inden statsministerens tale var den store islandske bank Glitnir nemlig, helt uden varsel, blevet erklæret konkurs. Men derfra til at statsministeren holder en tale til nationen, hvori han ender talen med ordene "Gud vel-signe Island", virkede på mange islændinge helt uvirkeligt, og mange forstod da heller ikke, hvor slemt det egentlig stod til. Det blev dog snart klart, at noget var helt galt, da landets to største banker Landsbanki og Kaupthing ligeledes blev overtaget af staten i ugerne efter Haardes tale.

I orkanens øje

Jeg har taget mig sammen og er gået uden for i svømmehallens udendørsområde. Jeg prøver at orientere mig i mørket, men kulden og regnen, der pisker mig i ansigtet, gør det temmelig svært. Efter ca. 30 sekunder må min

forfrosne krop give op, og jeg kaster mig ned i den første og bedste varme pool. Her falder jeg i snak med Helgi. Han er, pga. krisen, blevet fyret fra sit arbejde som lager-manager, og han kan godt mærke, at tingene har ændret sig:

"Jeg har et billån der er lavet i schweizerfranc. Nu hvor den islandske krone er faldet, er jeg gået fra at afbetale 40.000 islandske kr. om måneden til 78.000 islandske kr." Altså næsten dobbelt så meget.

Men kan han ikke bare sælge bilen, spørger jeg ham?

"Nej. Problemet er, at hvis der er nogen, som vil købe bilen, så skal de også overtage lånet, og derfor betale det dobbelte af, hvad bilen egentlig er værd. Dertil kommer, at ingen lige nu har råd til at købe biler, derfor er der ikke noget marked for biler."

Helgi har også et lån i sin lejlighed. Den islandske rente er bundet til inflationen, så nu hvor inflationen er steget, er huslånet altså

De store firhjulstrækkere ses overalt på Island. Her er det et eksemplar med ekstra stor hjul, som gør det muligt at køre på gletschere.

også steget. Ca. 23 pct. er renten p.t. på. På trods af de dårlige vilkår, er Helgi dog ved godt mod. Han tror snart, at han kan få et nyt job – i hvert fald til marts – og desuden, mener han også at finanskrisen til dels er en god ting:

”Det var ved at gå over gevind med forbrugsfesten,” forklarer han.

Det er en tilbagevendende pointe, som jeg hører fra flere af de personer, jeg interviewer i de seks dage, vi er på Island.

”We are fucking kings”

Den Islandske forfatter Mikael Torfason, som også har boet i Danmark i tre år, har anbefalet, at vi mødes på Reykjaviks fine gamle Hotel Borg. Hotellet er holdt i art deco stil, men med et topmoderne touch, som jeg ikke helt ved, hvad jeg skal synes om. Men dyrt det er det helt sikkert, og det skaber en fin ramme for interviewet, som drejer sig om situationen før krisen, da alle deltog i forbrugsfesten, til nu

hvor sagen er en helt anden.

”We are fucking kings!” Sådan forklarer, Mikael Torfason den mentalitet, som har præget islændingene i de sidste 6-7 års finanseventyr. Og Mikael Torfason indrømmer gerne, at han selv har været en del af det han kalder ”en sindssyg gruppementalitet”:

”Jo, jeg har selv redet med på forbrugsbølgen. Jeg har både købt en firhjulstrækker, en Harley Davidson, en stor campingvogn og et stort hus,” konstaterer han. Han skal dog nok klare den forsikrer han os, selvom han godt kan mærke, at huslånet presser rådighedsbeløbet en hel del.

Selvom der ikke er nogen tvivl om, at politikerne og finansfyrsterne bærer en stor del af skylden for den økonomiske krise, så efterlyser Mikael Torfason alligevel, at islændingene påtager sig den kollektive skyld for finanskrisen, i stedet for at skyde hele skylden på magthaverne. For som han forklarer, så har

Den islandske forfatter Mikael Torfason i de fashionable omgivelser på Hotel Borg i Reykjavik.

de fleste islændinge været klar over faldgrupperne ved de risikable billån eller huslån, og det er dem, der nu mærker prisen.

Han understreger dog, at han er sikker på, at Island nok skal komme til hæfterne igen. For Island er som selvstændig nation meget ung, knapt 60 år, og islændingene er derfor vant til ustabilitet, omskiftelige samfundsøkonomiske forhold og vant til at finde på nye løsninger.

Tilbage i poolen

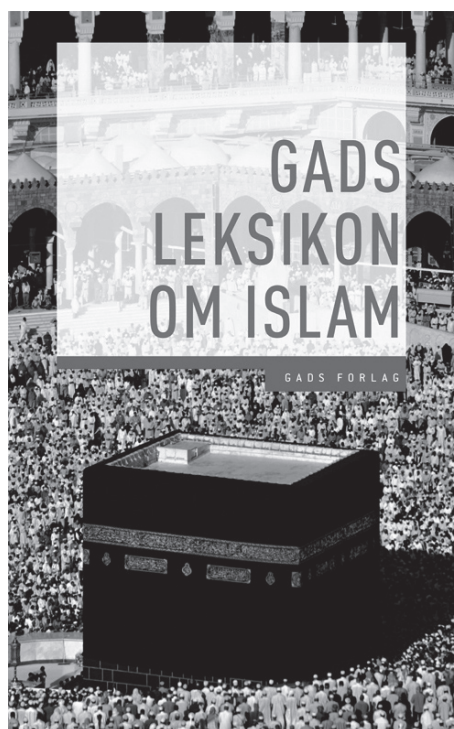
Jeg er ved at være pænt presset over det 42 grader varme vand. Nu er den kraftige blæst og regndråberne pludselig gået hen og blevet et forfriskende og livgivende indslag. Helgi er også optimistisk trods krisen:

"Island skal nok komme sig igen om et par år," siger han. Jeg spørger ham, hvorfor han spår, at det lige bliver om *et par år*? Han

griner lidt og svarer, at det ved han ikke, men sådan er det bare på Island og med islændinge, de kommer hurtigt videre.

Varmen fra vandet har nu fået det til at snurre i mine hænder, og min krop signalerer kraftigt, at væskebalancen ikke er helt god. Helgi er også ved at være godt dehydreret og vindblæst, så vi bliver enige om at forlade den dampende pool, inden vi besvimer.

Helgi tilbyder mig på vej op ad vandet helt uopfordret et lift tilbage til mit hotel, og jeg takker ja. Krisetid eller ej, kulde eller varme, solskin eller mørke, så fejler venligheden ikke noget på Island, og mens jeg vinker farvel til Helgi, der forsvinder ud på Reykjaviks glatte kolde veje, varmer jeg mig ved tanken om, at man kan kombinere projektperioden på RUC med et feltstudie til denne, på alle planer, mærkværdige ø.

Gads leksikon om Islam

Redigeret af Jean Butler og Thomas Hoffmann. Gads Forlag 2008, 310 sider.

Der er mange – også i Danmark, der for tiden gerne vil gøre sig kloge på islam. Med dette leksikon får man som læser til gengæld muligheden for at blive klogere, ikke bare på islam, men også på sammenhænge hvori islam spiller en rolle.

Lise Paulsen Galal, adjunkt ved Kultur- og Sprogødestudier, Institut for Kultur og Identitet.

Gads leksikon om islam har opslag om islams historie, dogmatik, basale muslimske begreber, muslimske fortolkere, islamforskere, islam i forskellige dele af verden og meget mere. Der er traditionelle religionsvidenskabelige artikler om de religiøse pligter, hellige tekster, dens fortolkere og fortolkninger, men der er også opslag af bredere samfundsmæssig interesse, fx om medier, videnskab, medicin og modernitet i den muslimske verden. Forfatterne har i en vis udstrækning forsøgt at sætte de teologiske begreber ind i en hverdagspraksis med beskrivelse af deres relevans for muslimer i en nutidig kontekst. Det gælder fx opslaget om sharia, hvor det understreges, at shariabaserede retsprincipper i de fleste lande i dag kun anvendes inden for det familieretslige område. Det er en vigtig information at give læseren, at de beskrevne dogmatiske foreskrifter for ret muslimsk praksis ikke nødvendigvis er lig med en stor del af muslimers hverdagspraksis. I andre opslag, fx opslaget om bøn, mangler denne information om, hvordan muslimer reelt praktiserer bønnen sammenlignet med de ideelle retningslinjer, som beskrives. Risikoen ved opslag, der alene gentager de teologisk formaliserede retningslinjer er, at islam og muslimer endnu engang synes mulig at forklare og forstå alene ud fra kendskab til de hellige tekster og deres fortolkninger. Dermed risikerer det levede liv blandt muslimer at blive reduceret til spørgsmål om antal bønner og fastedage.

Opslagene dækker dog heldigvis virkeligt bredt, og det er svært at pege på katastrofale udeladelser. Man kan dog altid spekulere lidt over, hvilke

personer der medtages og ikke medtages i et leksikon af denne type. Det er sikkert velovervejet, at der udover andre vestlige orientalistere er opslag på de danske islamforskere: Frants Buhl, Johannes Pedersen og Patricia Crone, når det nu er det første leksikon af denne karakter udgivet på dansk. En vis etnocentrisme kan man vel tillade sig. Værre er det, at der kun gives plukvise informationer om islamforskningen i den muslimske verden. Andre kuriositeter er, at 1800-tallets reformator i Egypten, Muhammed Ali Pasha, Tyrkiets reformator Kemal Atatürk, Egyptens tidligere præsident og revolutionshelt Gamal Abdel Nasser og den nulevende, Libyens Muammar Gaddafi har deres egne opslag. Hvorfor de – og ikke så mange andre - fortjener et eget opslag fremstår ikke lysende klart. Det samme gælder et af de få opslag på kvindelige personligheder, den marokkanske sociolog og feminist Fatima Mernissi.

Hvad et leksikon af denne art ikke er det bedste til at give svar på, og det gælder også dette, er betydningen af de følelser, som muslimer ligesom andre troende har over for deres tro. Det gælder fx de ellers meget udførlige og interessante artikler om Koranen, hvor den enkelte muslims tros- og følelsesmæssige forhold til Koranen ikke berøres. På samme måde har Jyllandspostens karikaturtegninger af profeten Mohammed fået sit eget opslag under overskriften Muhammed-tegningerne, hvor det politiske forløb beskrives detaljeret, men hvor muslimers religiøse følelser og identifikationer som aspekt af krisen ikke inddrages.

Med bevidstheden om de begrænsninger, der følger af selve leksikonformatet, kan jeg kun anbefale dette nye leksikon på dansk. Det er ikke kun et yderst anvendeligt opslagsværk, men også et værk man som i andre gode leksika kan gå på opdagelse i.

Af Maria Rosenkvist Gade, studerende i Japan.

Det japanske samfund står lige nu overfor en massiv udfordring. En ting er sikkert, der bliver stadigt flere og flere ældre og færre og færre unge. De japanske kvinder føder med andre ord for få børn, ifølge mange især mænd. Hvis udviklingen fortsætter som nu, vil der ikke være nok unge til at forsørge de ældre. Denne demografiske udvikling med flere ældre og færre unge, som også Danmark mærker til, om end i mindre grad, anses som en af de største udfordringer i Japan i dag. Et af verdens tættest befolkede lande. Men spørgsmålet melder sig igen og igen; hvorfor føder de japanske kvinder færre og færre børn? Den japanske fødselsrate er bl.a. faldende fordi mange unge japanske kvinder oplever et dilemma mellem familie og arbejde. De er nødt til at vælge. Japanere bor typisk hos deres forældre til de gifter sig i slutningen af 20'erne. Derefter står valget mellem at satse på karriere eller familie. Og hvis valget er familien, forventes kvinderne at blive hjemmegående, til deres børn påbegynder skolen, omkring 6 års alderen. Det kan blive til mange år som hjemmegående, særligt hvis kvinderne får flere børn. Japanerne kender desuden ikke til børnehaver, beregnet for børn indtil de når skolealderen. Den japanske regering med den nyvalgte Mr. Aso i spidsen erkender problemet og tager det ganske alvorligt. Regeringen har iværksat en række tiltag for at gøre det mere familievenligt for kvinder at arbejde, og derved få dem til at stifte familie. Staten støtter eksempelvis visse universiteter, der ansætter kvinder. Hvordan oplever japanske kvinder selv dette dilemma? Jeg har talt med to kvinder, den ene kæmper for både at få familie og arbejde til at hænge sammen, den anden har indtil videre givet afkald på at stifte familie.

Ichi:

Om arbejde og familie

”Mange japanske kvinder knokler virkelig. Mange kvinder er mere aktive end mænd med mange aktiviteter i dagens Japan. Efter vi er blevet gift og får børn, og tager os af deres opdragelse, kan vi vende tilbage til at arbejde igen, hvis vi vil. Mange japanere respekterer og ser op til disse kvinder, som kommer tilbage til arbejdet efter at have opdraget børn, de er cool og gør noget for familien, arbejdet og samfundet. Men for at det kan fungere, er det altafgørende at kvindens mand er forstående. Så det vigtigste for kvinden er at vælge den rette forstående mand. Det kan ikke lade sig gøre for kvinden at arbejde fuldtid men i stedet arbejde deltid. Det er vitalt at kvinden også deltager aktivt i familien og derfor ikke arbejder fuldtid. Jeg mener, regeringen skal spille en vigtig rolle og hjælpe kvinder økonomisk, når de ikke arbejder fuldtid. Men problemet er, at Japan nu oplever hårde økonomiske tider. Mandens indkomst som den vigtigste kilde til forsørgelse er faldende. Det vigtigste for mit liv er at leve et stille og roligt liv, hvor det materielle ikke er i højsædet. Jeg vil gerne nyde hver dag langsomt.”

Hvordan ser dine ønsker ud for din fremtid, 10 år frem?

”Jeg ønsker mig 2 børn sammen med min mand. Jeg vil gerne nyde at se mine børn vokse op. Jeg vil hjælpe min mand med hans arbejde og støtte ham. I min fritid vil jeg arbejde med mine designs. Jeg er heldig, at det er min hobby.”

Atsuko Shigemori:

Om at få arbejde og familie til at fungere

”Jeg oplever, at jeg, som kvinde i Japan, virkelig skal kæmpe. Kæmpe for at blive ved med at arbejde samtidig med at få min familie til at fungere, med min mand og min lille søn på 2 år. Jeg kender andre kvinder, der ligesom jeg kæmper. Men desværre vælger de fleste

Professor Yurike Kite ved Kansai Universitet kommer ind på samme problemstilling "Problemet havner ofte hos kvinderne som enten må give efter og vælge arbejde fra for at passe deres familie eller bevidst må vælge arbejdet til og derefter virkelig kæmpe for at beholde arbejde og passe deres familie."

Japanske kvinders kamp for retten til arbejde

kvinder arbejdet fra og sætter en bremse for deres karrieremæssige ambitioner, når de får børn. De starter først med at arbejde igen, når børnene kommer i skolealderen, typisk med deltidsarbejde. Mændene derimod arbejder mere end fuldtid hele tiden. Og spiser også med kollegaerne fra arbejdet efter endt arbejdsdag. Derfor kan det være meget begrænset, hvor meget mand og kvinde ses. Mange japanske kvinder føler sig altid som nummer to, valgt fra til fordel for mandens arbejde. Hvor kvinden i stedet vælger børnene til i stedet for sit arbejde. I det japanske samfund er det kvindens dilemma, at vælge mellem arbejde og familie, ikke mandens."

Professor Yurike Kite:

Hvordan ser du på situationen i Japan i dag, hvor mange japanske kvinder oplever - som vi netop hørte Atsuko og Ichi beskrive, at de skal vælge mellem arbejde og familie?

"Efter min mening har de japanske kvinder været marginaliseret, fordi samfundet er styret af mænd, og hierarkisk organiseret og kontrolleret af mænd. Kvinder har ikke samme muligheder for at træffe anderledes, alternative eller åbne veje for deres liv. Derfor er deres rollemodeller begrænset til deres egen mor eller søster. Det er mest sandsynligt, at de bliver ligesom dem, uden at træffe deres egne valg, og gå deres egen vej. Et fænomen, som er udbredt i europæiske lande, men særligt udbredt i Japan, er det lave antal japanere, som vælger at blive gift og hvoraf følger den lave fødselsrate. I Japan skyldes det tilsyneladende den manglende støtte fra arbejdspladsen. Mænd forventes at prioritere arbejde først og fremmest og hente støtte til dette i hjemmet. Kvinder forventes til gengæld at prioritere familien højest og støtte manden i hans arbejde. Selvom antallet af kvinder som arbejder er stigende, er det stadig meget lavere end andre udviklede lande som Japan ellers sammenligner sig med, herunder Danmark. Ifølge en nylig Global Gender Report, er kun omkring 50 % af de japanske kvinder en del af arbejdsstyrken, dermed det land i Asien med færrest kvinder i arbejde.

Jeg tror, at mange japanske kvinder oplever, at de enten ikke har noget valg, føler sig hjælpeløse eller at de virkelig skal kæmpe for arbejdet. Uddannelse er en måde at udvide eller udviske de bånd, der ellers binder kvinder til den familie, som de er født ind i. Et stigende antal japanske kvinder vælger at tage en længerevarende uddannelse. Det er en slags 'common sense' at kvinder arbejder hårdere for deres uddannelse end mænd gør her på Kansai Campus og på andre universiteter i Japan. Alligevel har det ikke tilstrækkelig virkning og indflydelse på kvinders antal på arbejdsmarkedet."

Er det et spørgsmål om tid før disse kvinder indser at de faktisk kan arbejde i samfundet med deres uddannelse?

"Jeg er ikke sikker. Efter min mening går denne proces alt for langsomt. Jeg gør mit bedste til mine forelæsninger for at fortælle at kvinder er ressourcestærke og har mulighed for at åbne op for samfundet og udvikle deres egne evner.

For nylig blev jeg udnævnt som en ud af fire vice-præsidenter ved Kansai Universitetet, Japan. Det er første gang i vores 122 år lange historie, at en kvinde opnår en så høj position. Dette skyldes flere faktorer, ikke mine evner. Den vigtigste faktor for min udnævnelse er, at Præsidenten ved Kansai Universitet vil gøre sit for at skabe lige muligheder for mænd og kvinder. Jeg er bæret over at være tildelt denne mulighed, og jeg håber mange kvinder vil se, at det kan lade sig gøre også for dem."

Hvad kan der, efter din mening, blive gjort på de tre forskellige niveauer; henholdsvis regerings-, virksomheds- og individniveau, for at hjælpe kvinderne?

"Jeg mener det er nødvendigt med mere avancerede politikker for at støtte op og opfordre kvinderne til at deltage i samfundet indenfor mange forskellige områder. Fordi samfundet er styret af mænd, er den mest effektive vej til at komme med disse politikker, at få flere

GOD JUL OG GODT NYTÅR

På gensyn i det nye år. Vi er klar med boglister til dine fag i januar.
Hent boglisterne i butikken eller på slbooks.dk

Danmarks
billigste

Balance mellem liv og arbejde - en myte?

Kr. 98,-

Vejl. udsalgspris kr. 348

Befri dit arbejdsliv

Kr. 229,-

Vejl. udsalgspris kr. 249

Vi tager forbehold for prisændringer og trykfejl

– en verden af viden

sl
books

Navn: Atsuko Shigemori
 Alder: 33 år
 Civilstand:
 Bor med sin kæreste på 28 år, og sammen har de en søn på 2 år
 Beskæftigelse: Selvstændig

kvinder til at være en del af det offentlige rum udadtil i samfundet. Vi må enten have politikker, eller et andet pres udefra, til at støtte til kvinderne. Ifølge dagbladet Asahi giver den japanske regering et tilskud på 300.000 kr. (6 mio. Japanske Yen) til hver nyligt ansat kvindelig forsker årligt de første tre år.

Ifølge statistikker arbejder 12,4 % af de japanske kvinder indenfor forskningsområdet, mens det i USA er 34 % og Frankrig og England omkring 27 %. Efter min mening skal regeringen kræve at virksomheder ansætter en minimumkvote af kvinder i deres virksomheder. De er nødt til at blive presset af de internationale standarder, som har langt flere kvinder end tilfældet er i Japan."

"Kvinder skal reagere på de globale behov. Samtidig, hvis de føler, at de helst vil blive hjemme, er det også fint. Det er et af de steder, de kan gøre deres bidrag gældende. Ikke alle kvinder behøver at deltage aktivt ude i det offentlige rum i samfundet.

Kvinder skal spørge sig selv, hvordan skal mit liv være? Hvilke bidrag kan jeg gøre gældende i hjemmet, i samfundet og i verden? De har også brug for en slags pres, og de har brug for støtte. De er nødt til at kigge omkring dem og udover deres egen verden. Jeg mener uddannelse bør spille en central rolle i forhold til at udvide kvinders horisont.

I et globalt perspektiv hvordan kan Japan lære af andre lande?

Navn: Ichi
 Alder: 35 år
 Civilstand: Lever med sin kæreste, Akio 36 år
 Beskæftigelse: Freelance mode-designer

Japanere og alle andre kan lære at rejse ud fra deres eget land. At studere i udlandet er en meget nyttig måde at lære, hvordan ting ellers kan gøres og se forhold fra et nyt perspektiv. Jeg mener, at alle studerende bør være væk fra deres eget land og skole mindst en gang under deres gymnasium- og universitetsstudier. Jeg mener, det er deres ansvar. Vi lærer af mennesker og steder som er anderledes end vores."

Hvordan lærer vi?

Vi lærer ved at stille spørgsmålene; hvordan og hvorfor er tingene som de er? Med en tom hjerne vil vi ikke kunne lære. Så tag udenlands med spørgsmål og åbne øjne."

Fakta om Japan

Befolkningstal: 127 mio. Heraf er 12 mio. bosat i hovedstaden Tokyo.

Forventet levealder: 84 år for kvinder. 77 år for mænd.

Uddannelsesniveau: Japanerne har 9 års obligatorisk skolegang for de 6-15 årige. 96 % fortsætter i det 3-årige gymnasium. Herefter vælger 40 % at læse videre på universiteter eller på tekniske skoler.

At dele toilet med Condoleezza og Kofi

Hvert år arrangerer den internationale organisation Humanity in Action sommerkurser for danske studerende. Over hele Europa og i USA diskuterer de menneskerettigheder og debaterer minoritets-spørgsmål. Der er mulighed for fordybelse i disse emner, at få et større netværk, og ikke mindst giver det adgang til internationale praktikmuligheder.

Af Oliver Routhé Skov

Emilie Holm Johansen har været på et fem ugers undervisningsprogram om menneskerettigheder i New York, da hun starter i praktik på et advokatkontor. Herhjemme er hun knap halvvejs i sine studier på RUC, men dér har hun pludselig ansvaret for en stor undersøgelse om diskrimination på de amerikanske arbejdspladser.

»Efter to års studier løb jeg rundt på Wall Street med suit, solbriller og iPod, det var surrealistisk,« husker hun. »Det var en vild oplevelse at komme fra de støvede lokaler på marken, til at være projektleder og stå for at udvikle et antidiskriminationsprogram, samt at skulle stå som 21-årig og overtale en masse advokatfuldmægtige til at poste ressourcer i programmet.«

Emilie Holm Johansen deltog i Humanity In Actions USA-program i 2006. I fem uger havde hun og de andre deltagere adgang til NGO'er, diplomater og eksperter i det amerikanske samfund. Sammen med to andre danske deltagere og en stor gruppe europæiske og amerikanske studerende fik de et unikt indblik i det amerikanske samfund og New York.

»Det åbnede nogle døre, som man ikke normalt kan åbne,« siger hun og forklarer: »Der er meget diversitet i byen, det lægger op til nogle clashes, og det er interessant at se, hvordan de indarbejder de forskellige kulturer i byen og opleve, hvad der virker rent integrationsmæssigt.«

Menneskerettigheder midt i ferien

Humanity in Action samler mere end 100 studerende hvert år på kurser spredt over de europæiske hovedstæder. Og der kan være gode grunde til at afsætte nogle uger af ferien

til at deltage i programmet.

»Deltagerne bliver en del af et internationalt netværk af unge professionelle, der deler et engagement i menneskerettigheder. På den måde har man for altid adgang til en international pool af ressourcer, erfaring og viden omkring menneskerettigheder og minoriteters vilkår,« forklarer Ulla Bisgaard, der er programdirektør for den danske afdeling.

Kendis-toilet

Deltagerne i Emilie Holm Johansens program var både på besøg i de øverste lag af det amerikanske samfund og i de fattigste ghettoer. Deltagerne så alt fra fængsler og en ungdomsdomstol til universiteter og de offentligt utilgængelige steder i FNs hovedkvarter.

»Rengøringsdamen fortalte mig, at jeg havde den ære at bruge et toilet, som både den amerikanske udenrigsminister, Condoleezza Rice, og tidligere FN-generalsekretær, Kofi Annan, havde brugt under topmøder. En mærkelig kommentar men også lidt sjovt at tænke på,« fortæller Emilie Holm Johansen.

Men det var ikke nemt alt sammen. Emilie Holm Johansen og de andre deltagere overværede også en domsafsigelse over en kinesisk mand. Han søgte asyl i USA, da han havde fået mere end et barn i Kina, og var blevet idømt kastration. Dommen faldt ud til mandens fordel, men det er langt fra alle der er så heldige.

»Vi prøver at koble historien med aktuelle samfundsmæssige udfordringer som vi alle må forholde os til. Det udvider horisonten at diskutere menneskerettigheder og minoriteters forhold på tværs af landegrænser, religiøse, kulturelle og politiske skel. Vi udfordrer studerende til at tage medansvar for samfundsudviklingen – og det er jo blevet en ren dyd i disse Obama-tider,« siger program-

leder Ulla Bisgaard.

Praktik i kongressen

Næste stop på ruten er Washington, D.C. Fra januar 2009 er Emilie Holm Johansen *Fellow* i Repræsentanternes Hus, det ene kammer i den amerikanske kongres. Sammen med ni andre europæiske studerende skal hun i praktik hos et kongresmedlem eller et udvalg.

Fire dage om ugen skal hun arbejde, mens den femte bliver kursus-dag, hvor de studerende skal mødes med politikere, lobbyister og NGO'er, der arbejder i Washington.

Og praktikpladserne er en af de ting, som program- direktør Ulla Bisgaard lægger mest vægt på, når hun skal fremhæve programmets styrker: »Organisationen har mange tilbud til Senior Fellows om deltagelse i kurser, seminarer og studieture også efter sommerprogrammet – og ikke mindst mange gode praktikpladser ved internationale organisationer rundt omkring i Europa og USA, der yderligere kan udbygge deltagerens udbytte.«

Netværk, netværk, netværk

Men der er én ting, der tilsyneladende er altoverskyggende, når man spørger Emilie om gevinsten ved at bruge både sommerferie og studietid på Humanity in Action-programmet. Næmlig netværket.

Gennem programmet og praktikken har hun mødt andre studerende og *young professionals*, som hun kan bruge i mange andre sammenhænge. »Folk skal søge på grund af netværket. Det giver adgang til hundredvis af folk, der laver projekter og arbejder over hele verden.«

Der er deadline for ansøgninger til sommerens programmer i januar og hun anbefaler varmt at søge en plads.

Emilie Holm Johansen (24) læser EU-studier og International Udvikling på RUC. Deltog i Humanity in Action's USA-program i sommeren 2006 med praktik på et advokatkontor i New York. Praktikant i Repræsentanternes Hus i Washington D.C. fra januar 2009.

Humanity in Action er en dansk-amerikansk NGO, der blev stiftet i 1998. Hvert år arrangerer organisationen kurser for studerende i Holland, Frankrig, Tyskland, Polen, Danmark og USA. Målet er at fremme fokus på menneskerettigheder og minoritetsproblemer og uddanne unge indenfor disse emner.

Udover programmet i København kan danske studerende søge om deltagelse i det amerikanske program. Desuden deltager alle på et opfølgingsprogram i Washington D.C. eller New York, og får mulighed for at søge en række internationale praktikpladser efter at have gennemført sommerkurset.

Ansøgningsskema til programmet kan findes på www.humanityinaction.org

Attraktiv Arbejdsplads ROSKILDE UNIVERSITET

Arbejdsgruppen om stress under Hovedsamarbejdsudvalget orienterer:

Stressekspert Thomas Milsted gæster RUC

I forbindelse med projektet *Fra Stress til Trivsel*, der er et led i RUC's særlige indsats for trivsel, inviteres alle ansatte til et foredrag med lederen af Center for Stress, Thomas Milsted.

Foredraget sætter fokus på kompleksiteten i stressproblematikker – og hvordan man kan anskue årsager og løsningsmodeller. Hvad er stress? Hvordan giver det sig udslag? Og hvordan kan vi håndtere stress?

Kom og vær med til at sætte fokus på trivslen på din arbejdsplads.

Tid og sted:

Torsdag d. 15. januar 2009, kl. 10-12 i store auditorium, bygning 01

I sit foredrag vil Thomas Milsted blandt meget andet tale om, hvordan problemer med stress kan have nytte af at der brydes med vanetænkning og satses på at tænke nyt. En af Thomas Milsteds pointer er, som nævnt ovenfor, at stress er et komplekst problem, der skal løses af det organisatoriske såvel som det individuelle, ikke enten eller. Det er centralt, at organisation og individer i fællesskab forholder sig til de grundvilkår, der gør sig gældende, på en måde, der kan lede til nye anskuelser ud af fastlåste situationer.

Læs mere om arrangementet og andre tiltag på hjemmesiden trivsel.ruc.dk, hvor der bl.a. kan ses en præsentationsvideo af Thomas Milsted.

RUC'ere vinder sjællandsk finale i Venture Cup.

Venture Cup kårede i december de tre bedste forretningsidéer på Sjælland. RUC medvirkede i konkurrencen for første gang og det blev studerende fra det nyoprettede humanistisk-tekniske basisstudium, der tog sejren.

Førstepladsen og prisen på 25.000 kr. gik til projektet Tagbrainstorm, et brainstormingværktøj til virksomheder, der er udviklet af Jesper Hansen, Maria Lund og Tore Gynther, der alle er studerende på det nye humanistisk-tekniske basisstudium (hum-tek) på RUC.

Deres idé er baseret på et projektarbejde på hum-tek, hvor der blev arbejdet med et stemmestyrer værktøj til at skabe idémæssige associationer.

Flemming Bahner, der var formand for regionalfinalens jury udtaler: "Tagbrainstorm imponerede med en overbevisende præsentation, hvor de udviste stor professionalisme og entusiasme. Derudover har deres produkt overbevisende globale muligheder og vil kunne udvikle sig til en afgørende konkurrencefordel for innovationstunge virksomheder. Holdet bagved Tagbrainstorm udgøres af et spændende team fra en utraditionel uddannelseskombination, nemlig det humanistisk-tekniske basisstudium på RUC".

Studerende Tore Gynther fortæller, at han og de andre bag ideen har fået inspiration ved at følge workshoppen "Tangible Computing" på hum-tek. Workshoppen handlede om programmering af interaktive- interfaces og artefakter. Tore Gynther og tre andre studerende på workshoppen la-

vede et bordfodboldspil om, så det spillede musik, når man brugte det.

"Workshoppen var spændende, fordi vi var hele designprocessen igennem. Selv om workshoppen kun varede to uger, kom bordfodboldspillet til at virke. Man kunne faktisk give en lille koncert med det. Workshoppen gav mig viden om sensorer og computerstyring, som jeg har brugt bagefter i projektarbejdet", fortæller han.

Lektor Niels Jørgensen, der er studieleder på hum-tek, var ikke overraskende stolt af sine prisvindende studerende, ikke mindst på vegne af det ganske nye basisstudie, hvor ét af målene netop er, at de studerende opnår kompetencer med hensyn til at anvende teknologi kreativt og tværfagligt.

"Jeg synes, at det er meget flot, at en gruppe studerende på første semester har vundet en stor og attraktiv faglig pris, i konkurrence med mange andre forslag, herunder fra ældre universitetsstuderende. Projektgruppens idéer til hvordan man kan fremme idéudvikling med it og visuelle og auditive virkemidler, er i mine øjne både fantasifulde og fagligt velfunderede. Jeg er spændt på at se resultatet af projektgruppens arbejde, når vi har projekteksamen på hum-tek til januar", sagde han.

RUC på konference om social innovation med dr. Muhammad Yunus

RUC var godt repræsenteret ved den netop afholdte konference om social innovation med nobelpristager, bankdirektør og manden bag mikrolånet, dr. Muhammad Yunus, som da også var konferencens hovednavn. Fra RUC deltog professor Lars Hulgård, Center for Socialt Entreprenørskab (CSE).

Dr. Yunus beskrives som værende en af vor tids store inspiratorer for såvel virksomheder som den sociale sektor. Han har med etableringen af Grameen Bank, der giver mikrolån, vist, hvordan social og økonomisk udvikling kan gå hånd i hånd.

Foruden Lars Hulgård og Muhammad Yunus talte udviklingsminister Ulla Tørnæs (V) og Peter Todbjerg Hansen, Grundfos Lifelink, på konferencen.

Konferencen var arrangeret af Mandag Morgen, Dagbladet Information, Turbulens.net og Kollaboration.

Konferencen var arrangeret i partnerskab med Roskilde Universitet & Center for Socialt Entreprenørskab (RUC), Copenhagen Business School, Center for Socialøkonomi, LO, DI og Grundfos.

I forbindelse med konferencen deltog RUC med en informationsstand om RUC's masteruddannelser, der jo bl.a. andet også tæller masteruddannelsen i Socialt Entreprenørskab.

Konferencen fandt sted den 4. december på Copenhagen Business School (CBS).

Campus E-books A/S – IT-løsning der understøtter salg af e-bøger

Fire universitetsboghandlere fra København, Odense og Århus sætter sig nu i spidsen for at skaffe e-bøger til danske studerende sammen med Campus Book Service og Unipa A/S, boghandlerparaplyorganisationer i henholdsvis Danmark og Norge.

"I over 40 år har vi som universitets- og handelshøjskoleboghandlere formidlet undervisningsmateriale til de studerende i form af trykte bøger og kompendier. Det ønsker vi at fortsætte med, men vi gør nu et nyt læringsformat tilgængeligt, e-bøger.", udtaler Mogens Eliasson, direktør for SL books i en pressemeddelelse fra SL Fonden, der er en af parterne bag initiativet.

E-bøger bliver et alternativ og et supplement til de trykte bøger. I en e-bog kan læseren navigere hurtigt og effektivt, søge i teksten, markere vigtig information, indsætte bogmærker og egne notater. Flere e-bogsudgivelser har tillige links til mere information eller øvelsesmateriale på Internettet. For de studerende vil de elektroniske versioner af pensumlitteraturen indebære, at deres pensum kan lagres på PC'en eller i en e-bogs-reader.

Med Campus E-books A/S som teknisk back-up kan universitetsboghandlerne i Danmark fra januar udbyde e-bøger som en del af deres sortiment. Løsningen begrænser sig ikke til akademisk litteratur. Den kan også bruges til salg af elektroniske udgaver af skønlitterære titler og al anden litteratur, oplyser SL Fonden i pressemeddelelsen.

UDDANNELSE OG FORSKNING

LEGATER & STIPENDIER

Professor, dr.phil. Viggo Brøndal og hustrus legat

Af Professor, dr.phil. Viggo Brøndal og hustrus legat er der for 2008 et antal legatportioner til rådighed til »støtte af unge sprogvidenskabsfolk (med kandidat- eller ph.d.-grad), fortrinsvis med fransk som hovedfag eller med almen lingvistik som interesse«. Der kan eksempelvis ydes støtte til forskningsrejser og -ophold, publicering eller andre tilsvarende formål til fremme af forskningen.

Ansøgningen stiles til Viggo Brøndal og hustrus legat c/o Hanna Laulund, Institut for Engelsk, Germansk og Romansk, Københavns Universitet Amager, Njalsgade 128, 2300 Kbh. S. Ansøgningen skal rumme oplysninger om navn, adresse, personnummer, uddannelse og forskningsbaggrund samt en præcis men kortfattet projektbeskrivelse og et budget. Der vedlægges intet materiale herudover, og der anvendes ikke specielt skema.

Ansøgningsfrist fredag d. 9. januar 2009.

Indkaldelse af ansøgninger til forskerophold ved CITRIS på University of California

Ansøgningsfrist: 30. januar 2009 kl. 13.00
Videnskabsministeriet har som led i en overordnet strategi om brobygning mellem danske og californiske universiteter indgået en partnerskabsaftale med CITRIS på University of California. Forsknings- og Innovationsstyrelsen giver nu danske forskere og ph.d.-studerende ved danske universiteter mulighed for at ansøge om et forskerophold (Visiting Scholarship) ved CITRIS af 3-6 måneders varighed. Opslaget findes på engelsk på www.citris-uc.org

Indkaldelse af ansøgninger til forskerophold ved H-STAR på Stanford University

Ansøgningsfrist: 30. januar 2009 kl. 13.00
Videnskabsministeriet har som led i en overordnet strategi om brobygning mellem danske og californiske universiteter indgået en partnerskabsaftale med H-STAR på Stanford University. Forsknings- og Innovationsstyrelsen giver nu danske forskere og ph.d.-studerende ved danske universiteter mulighed for at ansøge om et forskerophold (Visiting Scholarship) ved H-STAR af 3-6 måneders varighed.

Further information

The Danish Agency for Science, Technology and Innovation,
Karen Agnethe Harild, Head of Section, tel.: +45 3544 6222, e-mail: kaah@fi.dk

Science and Technology attaché at Innovation Center Denmark in Silicon Valley,
Lars Beer Nielsen, lbn@innovationcenterdenmark.com

H-STAR at Stanford University,
Keith Devlin, Executive Director,
kdevlin@Stanford.EDU

PRISER

Videnskabsministeriets Forskningskommunikationspris 2009

Fristen for indstillinger er: Mandag d. 12. januar 2009 kl. 12.00

Kort om prisen:

Prisen gives til en forsker, der evner at gøre forskningskommunikationen spændende og vedkommende for den brede befolkning. Prisen skal også bidrage til at skabe større anerkendelse for forskeres populærvidenskabelige arbejde og formidlingsaktivitet. Både forskere fra det offentlige og private kan indstilles.

Prisen blev indstiftet af Videnskabsministeriet i 2004, og med prisen følger 100.000. Den vil blive overrakt i forbindelse med åbningen af Forskningens Døgn d. 23. april 2009.

Jeg er blevet bedt om at understrege, at alle kan indstille en forsker eller en forskningsgruppe til prisen.

Det er en nødvendighed at følge det fulde opslag med kriterier, som kan ses på: www.fi.dk/forskningskommunikationsprisen - dette fremgår også af opslaget.

DIVERSE

Europakollegiet

Europakollegiet i Brügge, Belgien eller Natolin, Polen, der er et af de førende uddannelsessteder i europæiske studier (politik, jura, økonomi, forvaltning, international politik, økonomisk integration og business, Østeuropastudier, historie og sociologi) har ledige studiepladser for danske kandidater eller studerende med mindst 4 års gennemført studie. Ansøgningsfrist 15. januar 2009. Begge steder udbydes undervisning på et højt fagligt niveau om den europæiske udvikling og det europæiske samarbejde. Læs mere på www.eubev.dk eller Europakollegiets hjemmeside www.coleurope.eu
Henvendelse for brochure:
Den Danske Europavevægelse
Bremerholm 6
1969 København K
Tlf.: 33141141
e-mail: eubev@eubev.dk

AKTIVITETER UDEN FOR RUC

Den 5. til 7. marts 2009 afholdes en international klimakonference i Århus - "Beyond Kyoto: Addressing the Challenges of Climate Change. Science Meets Industry, Policy and Public".

Den afvikles i Århus Midtby på ARoS, SAS Radisson, Musikhuset og Rådhuset. I Ridehuset er der en udstilling om realisering af Århus Kommunes plan om at blive CO2-neutral senest i 2030. Der arrangeres udstillingsmuligheder og ekskursioner til relevante virksomheder. Skal klimaudfordringerne klares, er det helt nødvendigt at tage udgangspunktet i konceptet om bæredygtig udvikling. Samarbejde og dialogen på tværs af institutioner og sektorer er derfor helt afgørende. Det præger konferencen, der bliver til i et samarbejde mellem AU, Ingeniørhøjskolen i Århus, Arkitektskolen, Alexandra Institut A/S, forskere fra DTU og CBS, regionale og lokale myndigheder samt en række private virksomheder. Fokus er rettet mod de innovative og bæredygtige løsninger.

Konferencen er opdelt i seks parallelle forløb med mulighed for at deltagerne kan skifte mellem temasporene undervejs. Som titlen på konferencen fortæller, er de fremtidige juridiske, politiske og finansielle modeller, som forventes at afløse Kyoto-Protokollen, blandt konferencens centrale emner (tema 1). Blandt de øvrige temaer er samspillet mellem klima og naturens mangfoldighed, herunder bæredygtig turisme (tema 2); landbrugets betydning for klimaløsninger (tema 3); anvendelsen af nanoteknologi og andre teknologier som led i energieffektivisering og fremme af vedvarende energi (tema 4 og 5), virksomhedernes sociale ansvar og klimakommunikationer (tema 5) og de særlige forhold på Arktis (tema 6).

Konferenceprogrammet findes på <http://www.klima.au.dk/dk/forside/konferencebeyondkyotoconferen/programme/>

Mellemfolkeligt Samvirke ønsker at samle den danske ressourcebase omkring arbejdet for demokrati

Invitation til fyraftensmøde møde den 13 januar 2009 fra kl. 16-18.00 på MS

Mellemfolkeligt Samvirke tog i september i år en historisk beslutning om at blive medlem af Action Aid International. ActionAid er ved at opbygge en federation af lokalt forankrede ActionAid i 50 lande.

ActionAid arbejder med 6 temaer, hvoraf temaet 'the right to just and democratic governance' er et både tværgående og enkeltstående indsatsområde. MS vil få til opgave at spille en særlig rolle i at udvikle føderationens arbejde med dette tema. Vi skal udvikle politikker og strategier, metoder og værktøjer. Vi skal tilbyde faglig vejledning, monitorere og evaluere og vil skal udvikle og gennemføre træning.

Dette er en kæmpe, ambitiøs, men også meget

Meddelelser

spændende udfordring for MS. For at kunne udfylde denne rolle har vi brug for al den viden, erfaring og ekspertise der findes i den danske ressourcebase om emnet demokrati set i en udviklings sammenhæng. Til gengæld kan vi tilbyde en mulighed for at være med til at påvirke og deltage i den videre udvikling af demokratibegrebet og dennes implementering i rigtig mange lande.

For at indlede en dialog med ressourcebasen om hvordan vi bedst kan arbejde sammen om denne opgave, inviterer Mellempfolkeligt Samvirke til et fyraftensmøde i vores nye lokaler på Fælledvej 12, København N, i kantinen, tirsdag den 13. januar fra kl 16.00-18.00.

Vi håber meget at dette vil have din interesse. Meld gerne tilbage til Karen Jørgensen kj@ms.dk eller Robin Griggs rg@ms.dk om du kan deltage, og vi vil også meget gerne modtage forslag til personer, som du mener ville være relevante at inkludere i vores demokrati-ressource-netværk.

Møder Stillinger

Science manager til Lundbeckfonden
Der søges en akademisk medarbejder til en stilling som science manager i Lundbeckfondens forskningsadministration. Lundbeckfonden er en erhvervsdrivende fond, der støtter sundheds- og naturvidenskabelig forskning af høj videnskabelig kvalitet. I årene 2008-2010 forventes uddelt i alt 1 mia. kr., primært til forskere i Danmark. Fonden finansierer således en betydelig del af den fondsbase-rede biomedicinske forskning i Danmark. Forsk-

ningsadministrationens opgaver omfatter bl.a. forberedelse af møder i fondens videnskabelige rådgivende komité i forbindelse med de ca. 600 ansøgninger komitéen årligt behandler, samarbejde med eksterne eksperter og opfølgning på tidligere bevillinger fra fonden. Ligeledes varetages det administrative arbejde omkring indkaldelse og behandling af ansøgninger til fondens Centres of Excellence, som ved udgangen af 2008 udgør 12 centre, og fondens Junior Group Leader Fellowships samt opfølgning på disse bevillinger. Hertil kommer løbende justering af fondens elektroniske ansøgningssystem og opdatering af de dele af fondens hjemmeside, der omhandler fondens uddelinger. Forskningsadministrationen udfærdiger statistikker og opgørelser over fondens aktivitet til brug for fondens bestyrelse og er aktiv i et internationalt samarbejde om effektmålinger af fondes uddelinger.

Stillingen refererer til fondens forskningschef med hvem de konkrete arbejdsopgaver aftales. Fonden ser gerne, at ansøger har erfaring indenfor biomedicinsk forskning. Der er tale om en fuldtidsstilling, som tænkes aflønnet svarende til universitetslektorniveau med individuelle tilpasninger efter kvalifikationer og med tiltrædelse snarest muligt. Ansøgning bedes være Lundbeckfonden i hænde senest den 5. januar 2009.

Nærmere oplysninger kan fås hos fondens forskningschef, cand.med., Ph.D. Anne-Marie Engel samt på fondens hjemmeside: www.lundbeckfonden.dk

Nyheder som RSS

Læs RUC's interne nyheder så snart de er på nettet

www.ruc.dk/nyhedersomrss

“I believe that more advanced policies are necessary to support women and encourage them to take part in many different areas of society. Because society is controlled by men, the most effective way to get these policies is to have more women being part of the public part of society.

“We need either policies or some other kind of pressure from outside the system to support women. According to the newspaper Asahi, the Japanese government will provide an annual grant of DKK 300,000 (six million yen) to each recently hired woman researcher for the first three years.

“Statistics say that 12.4% of Japanese women work in research: in the USA it is 34% and France and the UK about 27%. In my opinion, the government should require companies to hire a minimum quota of women. They will have to be pressured by the international standards, according to which there are far more women than is the case in Japan.

“Women will have to react to global needs. Still, if they feel they want to be a housewife, then that’s fine, too. That’s one of the places they can make a contribution to society. Not all women need to take active part in public society.

“Women should ask themselves, ‘What kind of life do I want? What kind of contribution can I make at home, in society and out in the world?’ They also need some kind of pressure, and they need support. They will have to take a look around them and see further than their own little world. I believe education should play a key role in

expanding women’s horizons.

“In a global perspective, how can Japan learn from other countries? The Japanese and everyone else can learn from travelling outside their own country. Studying abroad is a very useful way to learn other ways of doing things and seeing things in a new light. I think that all students should have at least one stay abroad during their high school and university studies. I believe that it is their responsibility to do so. We learn from people and places that are different than they are at home.”

How do we learn?

“We learn by asking questions about how and why things are as they are. We wouldn’t be able to learn anything if our brains were empty. So go abroad with open eyes, and ask questions.”

Facts about Japan

Population: DKK 127 million, 12 million of them living in the capital city Tokyo.

Life expectancy: 84 for women, 77 for men.

Level of education: The Japanese have nine years of mandatory schooling for children between six and fifteen. Of these children, 96% continue on in three years of secondary school, after which 40% go on to study at university or technical schools.

RU students win the Zealand Venture Cup final

This December, the jury of Venture Cup selected the three best business ideas in the Zealand region. RU had entered the competition for the first time, and students from the newly established basic studies in the humanities and technology took the prize.

The first place and the prize of DKK 25,000 went to the project “Tagbrainstorm”, a brainstorming tool for businesses, developed by Jesper Hansen, Maria Lund and Tore Gynther, who are all students of the new basic studies in the humanities and technology (HUM-TEK) at RU.

Their idea is based on a HUM-TEK project, which involved a voice-controlled tool for creating conceptual associations.

Flemming Bahner, the chairman of the jury for the regional final, explains: “The Tagbrainstorm team delivered an impressive and convincing presentation, showing a high level of professionalism and enthusiasm. Moreover, their product shows convincing global potential and could become a key competitive advantage to innovation-based businesses. The people behind Tagbrainstorm are an interesting team from an untraditional combined education programme at RU: the basic studies in the humanities and technology”.

Tore Gynther, an RU student, explains that he and the other team members behind the idea were inspired by a HUM-TEK workshop entitled “Tangible Computing”. The theme of the workshop was the programming of interactive interfaces and artefacts. Tore Gynther and three other students participating in the workshop re-programmed a

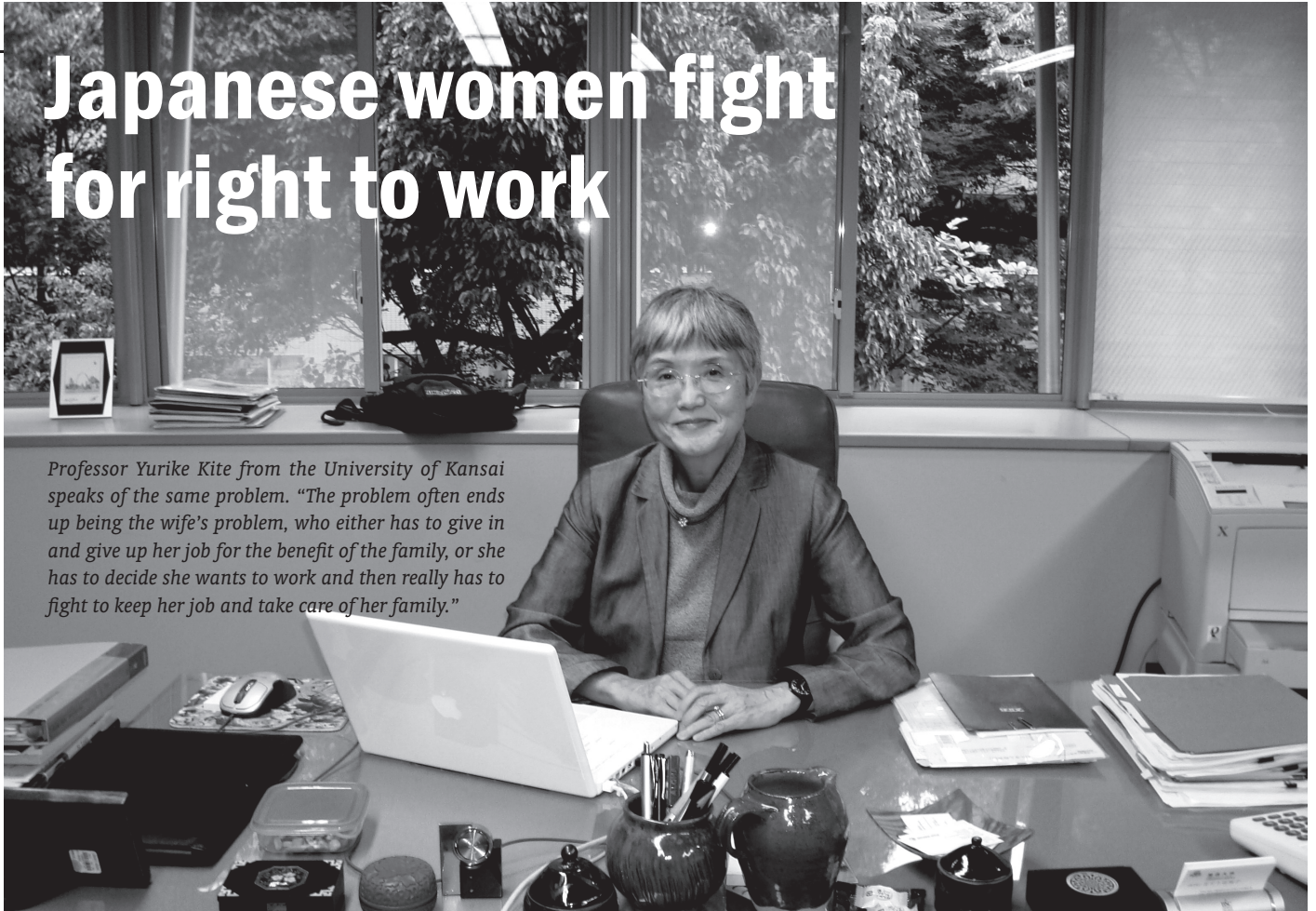
table football game to play music when it was used.

“It was an interesting workshop because it led us through the entire design process. Although the workshop only lasted two weeks, the table football game was fully developed. In fact, it was possible to play a small concert with it. The workshop provided me with knowledge about sensors and computerisation, which I have subsequently used in my project work,” he says.

Not surprisingly, Niels Jørgensen, Associate Professor and the Head of Studies of HUM-TEK, is proud of his prize-winning students; not least on behalf of the new basic studies programme, one of the aims of which is to provide students with skills enabling them to use technology in a creative and interdisciplinary manner.

“I am impressed that a group of first-semester students have won a big and attractive professional prize, having competed with many other suggestions, including suggestions from more senior university students. I believe that the project group’s ideas for promoting the development of ideas using IT and visual and auditive instruments are both imaginative and professional. I look forward to seeing the results of the project group’s efforts at the HUM-TEK project exam in January,” he says.

Japanese women fight for right to work

Professor Yurike Kite from the University of Kansai speaks of the same problem. "The problem often ends up being the wife's problem, who either has to give in and give up her job for the benefit of the family, or she has to decide she wants to work and then really has to fight to keep her job and take care of her family."

By Maria Rosenkvist Gade, Student in Japan.

Japanese society today faces an immense challenge. One thing is certain: there is an increasing number of older people and a decreasing number of young people. In other words, Japanese women are having too few children, according to many sources, especially according to many men. If this trend continues, there will not be enough young people to provide for those who are older. Denmark is also seeing this same demographic trend of fewer and fewer young people, although not to the same degree as Japan, where it is considered one of the greatest challenges faced today by that country, one of the world's most densely populated nations. However, the question keeps popping up: why are Japanese women bearing fewer and fewer children? One of the reasons the Japanese birth rate is on the decline is because many young Japanese women feel they face a dilemma with family and work: that they have to choose between the two. The Japanese typically live with their parents until they get married in their late 20s. Then they must choose either career or family. If they choose the latter, the wife is expected to stay home with the children until they start school at about age six. This can turn into many years spent as a housewife, especially if a couple has several children. Nor do the Japanese have any such thing as preschools for children.

The Japanese government, with its newly elected Prime Minister Aso at the helm, acknowledges the problem and takes it quite seriously. The government has instituted a number of initiatives aimed at making the labour market more family friendly so that women will choose to have both a job and a family. For example, the Japanese government provides funding for certain universities that hire women.

How do Japanese women view this dilemma? I spoke with two women: one is fighting to make having both a family and a job work; the other has given up the idea of starting a family for now.

Ichi

About work and family

"Many Japanese women really work hard. Many women are more active than men and have many activities in today's Japan. After we marry and have children, and then bring them up, then we can go back to work if we want. Many Japanese respect and look up to these women who go back to work after having brought up their children: they are cool, and they are doing something for family, job and society.

But before it can work, it is essential that the woman has an understanding husband. So the most important thing for the woman is to choose the right man, one who is understanding. It is impossible for a woman to work full-time; she has to work part-time instead. It is vital for the woman also to play an active role in the family and for this reason not work full time. I think the government has to play an important role and support women financially when they don't work full time. But the problem is that Japan's economy is experiencing hard times. A husband's pay as the most important source of income for the family is on the decline. The most important thing for me is to live a nice, quiet life where material things are not the most important things in life. I want to enjoy each day slowly."

What are your wishes for your future, ten years from now?

"I want to have two children with my husband. I want to enjoy watching my children grow up. I want to help my husband with his work and support him. In my spare time, I want to work on my designs. I'm lucky that it's my hobby, too."

Atsuko Shigemori

Making it work: Job and family

I feel that, as a woman in Japan, I really have to fight: fight to keep my job while also making sure things work with my family, my husband

Name: Atsuko Shigemori
Age: 33
Marital status: Lives with her boyfriend, who is 28; they have a two-year-old son.
Job: Owns her own business.

Name: Ichi
Age: 35
Marital status: Lives with her boyfriend, Akio, 36
Job: Freelance fashion designer

and my little two-year-old son. I know other women that have to fight like me. But unfortunately, most women choose not to work and put their career ambitions on hold when they have children. They don't start working again until their children are school age, and then they usually work part time. Men, on the other hand, work more than full time all the time. They even eat dinner with their colleagues from work after their working day is done. So a husband and wife can end up not spending very much time together. Many Japanese women always feel like they are secondary in their husbands' lives, that their husbands think their jobs are more important. And women instead choose to focus on their children rather than their work. In Japan, it is the woman's dilemma to choose between job and family, not her husband's."

Professor Yurike Kite from the University of Kansai

What do you think of the situation in Japan today, where many Japanese women feel today (like we just heard Atsuko and Ichi describe) that they feel like they have to choose between work and family?

"In my opinion, Japanese women have been marginalised because it is men that run society and men that organise it in a hierarchy and control it. Women don't have the same opportunities to make different choices, alternative ones or open new ways to lead their lives. That's why the only role models they have are their own mothers or their sisters. Most likely they'll end up being just like these role models without having made their own choice about what they should do with their lives.

"This is a phenomenon that is widespread in European countries, but what is especially common in Japan is the small number of Japanese who choose to marry at all, and that's why the birth rate is so low. In Japan, it seems to be due to a lack of support from the workplace. Men are expected to put work first and foremost and get support for this from home. On the other hand, women are expected to put the

family first and support their husband in his job. Although the number of women who work is on the rise, it is still much lower than in the other developed countries that Japan normally compares itself with, including Denmark. According to a recent Global Gender Report, only about 50% of Japanese women are part of the workforce, which makes Japan the Asian country with the fewest women that work. I think a lot of Japanese women feel that they have no choice: they feel helpless, or they feel they really have to fight to keep working.

"Education is one way to stretch or erase the ties that otherwise bind women to the family into which they are born. An increasing number of Japanese women choose higher education. It's a kind of common sense that these women work harder to get an education than men do here at Kansai and other universities in Japan. Still, it doesn't have enough of an effect and influence on the number of women in the labour market."

Is it just a question of time before these women realise they can actually work in society with the education they have?

"I'm not sure. In my opinion, it's much too slow a process. I do my best in my lectures to say that women are strong and resourceful and can open society and develop their own capabilities.

"I was recently appointed one of the four vice presidents of Kansai University in Japan. It is the first time in our 122-year history that a woman has achieved such a high position. There are several reasons for it, none of which are my own abilities. The most important factor in my appointment was that the President of Kansai University wants to do what he can to create equal opportunity for men and women. I'm honoured to be given this opportunity, and I hope that many women will see that this is something that is also possible for them."

What can be done, in your opinion, at the three different levels (i.e. government, business, and individual) to help women?

Table of Contents

- 25 Japanese Women Fight for Right to Work
24 RU students win the Zealand Venture Cup

Colophon

RUCnyt/RUglobal is Roskilde University's official magazine for information and debate about the organization of the university. RUglobal is open to all employees and students at Roskilde University to debate the educational and research organizations at the university, including questioning of common interest for research and education.

Editorial staff:

Hanne Preisler (Responsible)
Mai Christiansen (Editor)
Peter Andersen (red.)
Alejandro M. Savio (Layout)

Print and edition:

RU printing office, 2300 copies

Adress:

RUCnyt, Postboks 260, DK - 4000 Roskilde,
Telephone 4674 2013 eller 4674 2612, e-mail:
RUCnyt@ruc.dk, www.ruc.dk/ruc/RUCnyt
Notifications:
rucnyt-meddelelser@ruc.dk

Opening hours: RUCnyt/RUglobal does not have any regular office hours. To get in contact with the editorial staff please e-mail us or contact the information office, which is located in building 04.1.

Articles: need to be handed in by e-mail. Please enclose suggestions for illustrations. Discs and other material are normally not returned. The editorial staff is allowed to shorten

articles and to reject reject articles which are not of common interest. Articles of more than 6000 characters (about 2 pages) can normally not be expected to be published un-shortened. There is no minimum length for an article to be published. Anonymous articles are not accepted.

Upcoming deadlines:

Nr.	Articles	Not.	Publications
07	05/01	09/01	19/01
08	26/01	30/01	09/02

- at 12 noon on the assigned date

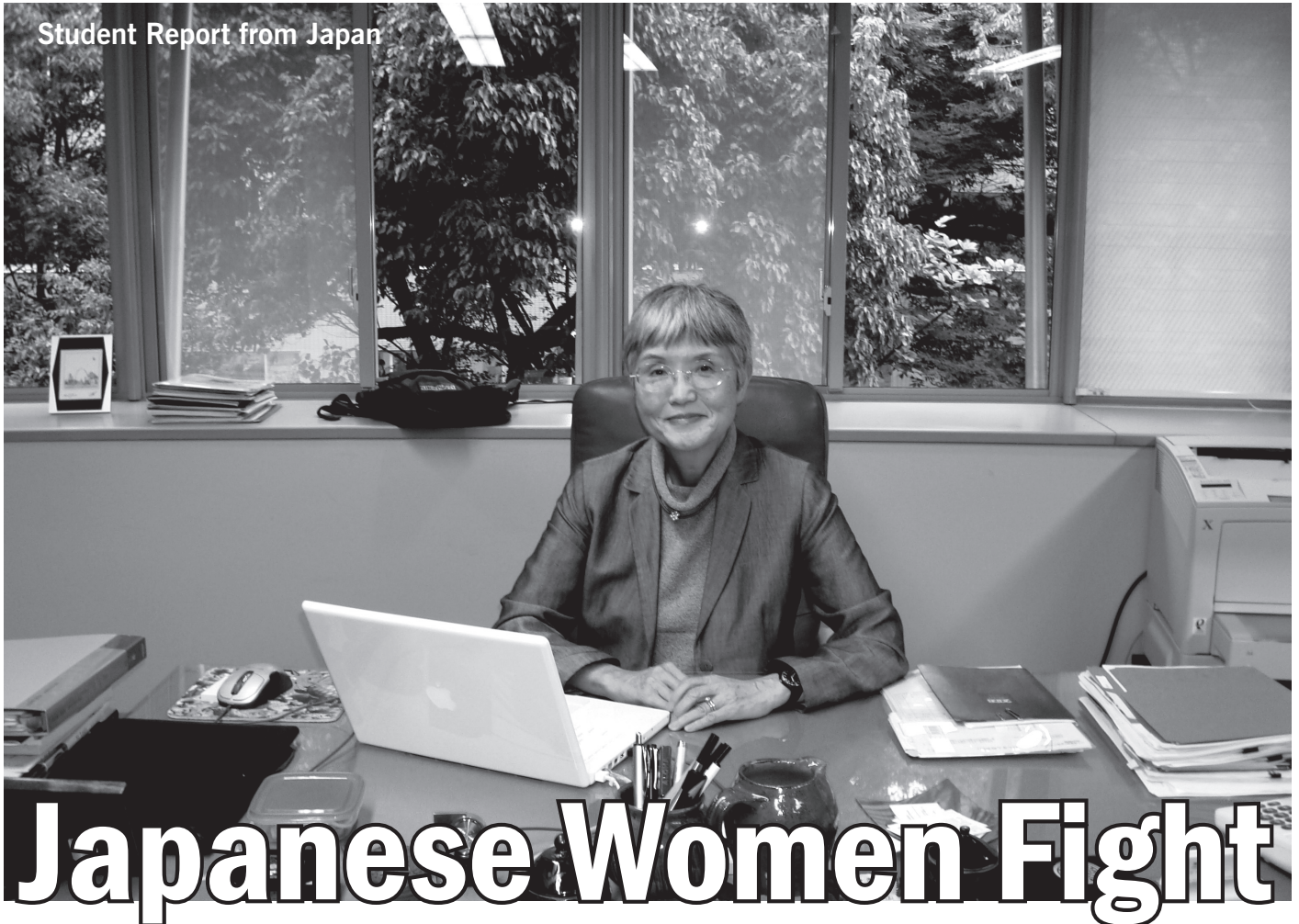
Front page: ams

Roskilde
Universitetscenter

RUglobal

Information and debate from Roskilde University · 06 · 22 Dec. - 19 Jan. 2009

Student Report from Japan

Japanese Women Fight for Right to Work

In Japan, it is the woman's dilemma to choose between job and family,
not her husband's